

Projekt z dnia 11 lutego 2009 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2009 r.

w sprawie znakowania i barwienia wyrobów energetycznych

Na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje substancji stosowanych do znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, określonych w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zwanych dalej „wyrobami”;
- 2) minimalne ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia wyrobów, wyrażone w miligramach/litr (mg/l) wyrobu, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.

§ 2. 1. Do znakowania wyrobów, stosuje się nieusuwalny znacznik, który jest substancją o nazwie chemicznej N-etylo-N-[2-(1-izobutoxy-etoxy)etylo]azobenzeno-4-amina (Solvent Yellow 124).

2. Do barwienia stosuje się, w przypadku:

- 1) olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69, z których 30 % lub więcej objętościowo destyluje przy 350 °C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kg/m³ oraz przeznaczonych na cele opałowe olejów napędowych o kodach od CN 2710 19 41 do 2710 19 49 - substancję Solvent Red 164 lub Solvent Red 19;
- 2) wykorzystywanych do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69, z których 30 % lub więcej objętościowo destyluje przy 350 °C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kg/m³ oraz olejów napędowych o kodach od CN 2710 19 41 do 2710 19 49 – substancję Solvent Blue 35.

3. Za prawidłowo oznaczony i zabarwiony wyrób uważa się, w przypadku:

- 1) wyrobów określonych w ust. 2 pkt 1, wyrób do którego dodano znacznik w ilości nie mniejszej niż 6,0 mg/l lecz nie przekraczającej 9,0 mg/l znakowanego wyrobu i barwnik Solvent Red 164 w ilości nie mniejszej niż 6,6 mg/l barwionego wyrobu lub barwnik Solvent Red 19 w ilości nie mniejszej niż 6,3 mg/l barwionego wyrobu;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

2) wyrobów określonych w ust. 2 pkt 2, wyrób do którego dodano znacznik w ilości nie mniejszej niż 6,0 mg/l lecz nie przekraczającej 9,0 mg/l znakowanego wyrobu i barwnik Solvent Blue 35 w ilości nie mniejszej niż 6,0 mg/l barwionego wyrobu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.²⁾

MINISTER FINANSÓW

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie znakowania i barwienia paliw silnikowych oraz olejów opałowych dla celów kontroli obrotu (Dz. U. Nr 96, poz. 815 i Nr 239, poz. 2014), które traci moc z dniem 1 marca 2009 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11).

Uzasadnienie

Projektowana regulacja stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynikającego z art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11), zwanej dalej „ustawą”.

Zakres spraw regulowany niniejszym rozporządzeniem był poprzednio uregulowany w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie znakowania i barwienia paliw silnikowych oraz olejów opałowych dla celów kontroli obrotu (Dz. U. Nr 96, poz. 815 i Nr 239, poz. 2014), które traci moc z dniem wejścia w życie ustawy.

Ustawodawca w art. 90 ust. 1 ustawy wprowadził obowiązek znakowania i barwienia określonych wyrobów energetycznych.

W obecnym stanie prawnym obowiązek ich znakowania i barwienia był wprowadzony w drodze ww. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 maja 2005 r.

W projekcie rozporządzenia, analogicznie jak w obecnym stanie prawnym, określono:

- rodzaje substancji stosowanych do znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, oraz
- minimalne ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia wyrobu energetycznego, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.

Projekt przewiduje upoważnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w akcie wykonawczym rodzajów substancji stosowanych do barwienia i znakowania wyrobów energetycznych oraz określenia minimalnych ilości ich stosowania (ust. 3).

Nowe regulacje w zakresie akcyzy zakładają nałożenie na podatników w drodze ustawowej obowiązku znakowania i barwienia olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69, z których 30 % lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kg/m³, olejów napędowych o kodach od CN 2710 19 41 do 2710 19 49 - przeznaczone na cele opałowe. Ponadto analogicznym obowiązkiem objęto oleje napędowe o kodach od CN 2710 19 41 do 2710 19 49 – wykorzystywane do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich. Ustawodawca upoważnił ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w akcie wykonawczym rodzajów substancji stosowanych do barwienia i znakowania wyrobów energetycznych oraz określenia minimalnych ilości ich stosowania (ust. 3).

W art. 90 ust. 2 ustawy wskazano szczegółowo podmioty zobowiązane do znakowania i barwienia wyrobów energetycznych (obowiązek znakowania i barwienia wyrobów energetycznych ciąży na podmiotach prowadzących składy podatkowe, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzwspólnotowego i przedstawicielach podatkowych). Natomiast w ust. 3 i 4 zawarto zakres delegacji i wytycznych dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania stosownego rozporządzenia.

Celem regulacji jest przeciwdziałanie patologicznym zjawiskom nieuprawnionego wykorzystywania olejów opałowych, opodatkowanych znacznie niższą stawką akcyzy niż

oleje napędowe oraz zwolnionych od akcyzy olejów żeglugowych jako paliw do napędu pojazdów samochodowych.

Proponowane rozwiązania powinny przyczynić się do uporządkowania rynku paliw ograniczając „szarą strefę” na rynku oleju napędowego i wpływając w ten sposób na poprawę sytuacji budżetu państwa.

Znakowanie za pomocą nieusuwalnego znacznika i barwienie na czerwono olejów opałowych oraz olejów napędowych, przeznaczonych na cele opałowe, w formie określonej w projekcie rozporządzenia, funkcjonuje w Polsce już od kilku lat i wprowadzane było etapowo w kolejnych rozporządzeniach w sprawie podatku akcyzowego. Obowiązek barwienia oleju opałowego na czerwono wprowadzono 1 sierpnia 1998 r. Od 1 października 1999 r. obok barwienia na czerwono został wprowadzony obowiązek znakowania nieusuwalnym znacznikiem, z określeniem jego minimalnej ilości. Natomiast z dniem 1 stycznia 2002 r. określono minimalną zawartość również dla barwnika.

Wprowadzenie obowiązku oznaczania olejów opałowych czerwonym barwnikiem w połączeniu z nieusuwalnym markerem fiskalnym (Solvent Yellow 124), w znacznej mierze przyczyniło się do uporządkowania rynku oleju opałowego w Polsce. Poprzez kolejne obostrzenia dotyczące możliwości zaniżania lub też omijania obowiązku akcyzowego oraz wprowadzony system monitoringu jakości paliw, w znaczący sposób ograniczono możliwość wykorzystania oleju opałowego – do celów prywatnej „produkcji paliw”. Udało się doprowadzić do pełnej zgodności stosowanych w UE barwników i markerów fiskalnych używanych do celu kontroli obrotu.

Wymieniony w projekcie rozporządzenia nieusuwalny znacznik o nazwie katalogowej Solvent Yellow 124 został wprowadzony, decyzją Komisji Wspólnot Europejskich 2001/574/WE z dnia 13 lipca 2001 r. do znakowania umożliwiającego identyfikację olejów napędowych dopuszczonych do obrotu ze zwolnieniem z podatku akcyzowego lub podlegających obniżonej stawce podatku akcyzowego. W następstwie badań przeprowadzonych przez Wspólny Ośrodek Badawczy, krajowe laboratoria celne 14 Państw Członkowskich oraz inne instytuty chemii i grupy ekspertów uznano, że jest on najbliższy stawianym dla takiej substancji wymaganiom. Obecnie obowiązująca Decyzja Komisji 2006/428/WE z dnia 22 czerwca 2006 r. ustanawiająca wspólny znacznik skarbowy olejów napędowych i nafty, która zastąpiła decyzję 2001/574/WE, ustaliła jego poziom na co najmniej 6 mg i nie więcej niż 9 mg na litr znakowanego oleju mineralnego.

W warunkach szczegółowych projekt rozporządzenia określa substancje chemiczne przeznaczone do bezbarwnego znakowania oraz barwienia olejów, a także ich minimalne ilości wyrażone w miligramach/litr (mg/l) wyrobu energetycznego.

Skuteczne systemy monitoringu jakości paliw w państwach członkowskich UE przyczyniły się do zmarginalizowania problemu szarej strefy przemysłu paliwowego w tych krajach. Jednak wciąż w takich państwach jak Francja, Portugalia czy Irlandia, paliwa żeglugowe są barwione i znakowane. W większości na kolor niebieski, ale z tą różnicą, iż usankcjonowano zastosowanie markera fiskalnego, identycznego jak w oleju opałowym (SY 124).

Stosowanie znacznika Solvent Yellow 124 do znakowania paliw żeglugowych jest zgodne z decyzją Komisji Europejskiej 2006/428/WE. Ponadto dodawanie do paliw żeglugowych znacznika Solvent Yellow 124, pozwala na stosowanie do kontroli drogowej paliw, istniejącego już testu polowego (test z wykorzystaniem roztworu kwasu solnego), co znacznie minimalizuje koszty kontroli.

Znakowanie i barwienie paliw żeglugowych to dla ich dystrybutorów możliwość zidentyfikowania swojego produktu, nawet w mieszaninie z innym, nieżeglugowym paliwem, natomiast dla budżetu – kontrola nad zgodnym z przeznaczeniem wykorzystywaniem paliwa i narzędzie do ustalenia pochodzenia produktu.

Stosownie do postanowień § 3 rozporządzenia, wejdzie ono w życie z dniem 1 marca 2009 r., tj. bez zachowania okresu *vacatio legis*, określonego w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449). Związane jest to z koniecznością dostosowania terminu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do terminu wejścia w życie ustawy, na podstawie której jest ono wydawane. Z uwagi na powyższe uznać należy, że wejście w życie niniejszego rozporządzenia bez zachowania wymaganego okresu *vacatio legis*, nie narusza zasad demokratycznego państwa prawa.

Ocena skutków regulacji

1) Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na podmioty gospodarcze prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i obrotu olejami przeznaczonymi na cele opałowe oraz olejami przeznaczonymi do celów żeglugi.

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia był przedmiotem konsultacji społecznych. Projekt rozporządzenia w dniu 15 stycznia 2009 r. został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na ogólnodostępnej stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

W trybie przepisów o działalności lobbingsowej nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem.

3) Wpływ aktu normatywnego na:

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

b) rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Wejście w życie projektowanego rozporządzenia powinno spotkać się z pozytywnym odbiorem społecznym, zwłaszcza ze strony środowisk gospodarczych, nie powoduje bowiem konieczności dokonywania żadnych zmian organizacyjnych, czy technologicznych, a co się z tym wiąże, nie zmusi przedsiębiorców do ponoszenia dodatkowych nakładów inwestycyjnych.

d) sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

4) Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje konieczności wydatkowania środków finansowych.

5) Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Niniejszy projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt jest zgodny z obowiązującą Decyzją Komisji 2006/428/WE z dnia 22 czerwca 2006 r. ustanawiającą wspólny znacznik skarbowy olejów napędowych i nafty, która ustaliła jego poziom na co najmniej 6 mg i nie więcej niż 9 mg na litr znakowanego oleju mineralnego. Ponadto zakres spraw regulowany niniejszym rozporządzeniem (substancje stosowane do znakowania i barwienia, minimalne ilości ich zastosowania do prawidłowego zabarwienia i znakowania tych samych wyrobów energetycznych) jest analogiczny jak w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie znakowania i barwienia paliw silnikowych oraz olejów opałowych dla celów kontroli obrotu (Dz. U. Nr 96, poz. 815 i Nr 239, poz. 2014), które traci moc z dniem wejścia w życie ustawy.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).